

5. Холмогорова А. Б. Общение в интернете и социальная тревожность у подростков из разных социальных групп / А. Б. Холмогорова, Т. В. Авакян, Е. Н. Клименкова, Д. А. Малукова // Консультативная психология и психотерапия. – 2015. – № 4. – С. 102-129.
6. Предотвращение самоубийств. Глобальный императив / Всемирная организация здравоохранения. – Женева : Всемирная организация здравоохранения, 2015. – 102 с.

Анастасія Владиславівна Ятманова – студентка III курсу Сумської філії Харківського національного університету внутрішніх справ
Науковий керівник: Людмила Михайлівна Соловійова – старший викладач кафедри юридичних дисциплін Сумської філії Харківського національного університету внутрішніх справ

ДО ПИТАННЯ ОБЧИСЛЕННЯ СТРОКІВ КРИМІНАЛЬНОГО ПРОВАДЖЕННЯ

Відповідно до статті 6 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод, яка згідно з частиною першою статті 9 Конституції України є частиною національного законодавства України, кожен має право на справедливий і публічний розгляд його справи упродовж розумного строку [1].

Пункт 21 частини 1 статті 7 Кримінального процесуального кодексу України зазначає, що зміст та форма кримінального провадження повинні відповідати загальним засадам кримінального провадження, до яких зокрема відносяться розумність строків [2].

Процесуальні строки – це встановлені законом або відповідно до нього прокурором, слідчим суддею або судом проміжки часу, у межах яких учасники кримінального провадження зобов'язані (мають право) приймати процесуальні рішення чи вчиняти процесуальні дії. Проведення досудового розслідування у розумні строки забезпечує прокурор [3].

Законом України «Про внесення змін до Господарського процесуального кодексу України, Цивільного процесуального кодексу України, Кодексу адміністративного судочинства України та інших законодавчих актів» від 3.10.2017 р. внесені зміни до ст. 219 КПК України:

1. Строк досудового розслідування обчислюється з моменту внесення відомостей про кримінальне правопорушення до Єдиного реєстру досудових розслідувань до дня звернення до суду з обвинувальним актом, клопотанням про застосування примусових заходів медичного або виховного характеру, клопотанням про звільнення особи від кримінальної відповідальності або до дня ухвалення рішення про закриття кримінального провадження.

Строк досудового розслідування з моменту внесення відомостей про кримінальне правопорушення до Єдиного реєстру досудових розслідувань до дня повідомлення особі про підозру становить:

- 1) шість місяців – у кримінальному провадженні щодо кримінального проступку;
- 2) дванадцять місяців – у кримінальному провадженні щодо злочину невеликої або середньої тяжкості;
- 3) вісімнадцять місяців – у кримінальному провадженні щодо тяжкого або особливо тяжкого злочину.

Досудове розслідування повинно бути закінчено:

- 1) протягом одного місяця з дня повідомлення особі про підозру у вчиненні кримінального проступку;
- 2) протягом двох місяців з дня повідомлення особі про підозру у вчиненні злочину.

2. Строк досудового розслідування може бути продовжений у порядку, передбаченому параграфом 4 глави 24 КПК України. При цьому загальний строк досудового розслідування не може перевищувати:

- 1) двох місяців із дня повідомлення особі про підозру у вчиненні кримінального проступку;
- 2) шести місяців із дня повідомлення особі про підозру у вчиненні злочину невеликої або середньої тяжкості;
- 3) дванадцяти місяців із дня повідомлення особі про підозру у вчиненні тяжкого або особливо тяжкого злочину.

3. Строк із дня винесення постанови про зупинення кримінального провадження до винесення постанови про відновлення кримінального провадження, а також строк ознайомлення з матеріалами досудового розслідування сторонами кримінального провадження в порядку, передбаченому статтею 290 цього Кодексу, не включається у строки, передбачені цією статтею.

Строк із дня винесення постанови про зупинення кримінального провадження до дня її скасування слідчим суддею включається у строки, передбачені цією статтею [4].

Таким чином, хоча прийнятий закон взагалі впорядкував положення про обчислення строків досудового розслідування, питання їх практичного застосування потребує подальшого дослідження.

Література

1. Конвенція про захист прав людини і основоположних прав від 04.11.1950 [Електронний ресурс] – Режим доступу : http://search.ligazakon.ua/l_doc2.nsf/link1/MU50K02U.html.
2. Конституція України.[Електронний ресурс] – Режим доступу : <http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80>.

3. Кримінальний процесуальний кодекс України. [Електронний ресурс] – Режим доступу : <http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/4651-17/paran2631#n2631>.
4. Закон України «Про внесення змін до Господарського процесуального кодексу України, Цивільного процесуального кодексу України, Кодексу адміністративного судочинства України та інших законодавчих актів» [Електронний ресурс] – Режим доступу : <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/2147%D0%B0-19/page>.